

Sygn. akt III RC 96/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Liliana Wojciechowska

Protokolant: Kamila Sienkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2019 r. w Świnoujściu na rozprawie

sprawy z powództwa W. B.

przeciwko K. B.

o ustanowienie przez sąd rozdzielnosci majątkowej

Oddała powództwo.

Sygn. akt III RC 96/18

UZASADNIENIE

Powód W. B. w pozwie przeciwko K. B. wniósł o ustanowienie z dniem wniesienia pozwu, to jest 26 kwietnia 2018 r., rozdzielnosci majątkowej stron pozostających w związku małżeńskim zawartym dnia 23 sierpnia 1996 roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w G. (akt małżeństwa nr 430/96); nadto powód wniósł o obciążenie stron kosztami postępowania po połowie.

W uzasadnieniu powód podał, że od początku 2017 r. strony nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego i pozostają w faktycznej separacji. Doszło pomiędzy stronami do całkowitego i trwałego rozkładu pożycia małżeńskiego, w związku z czym powód wniósł 24 lipca 2017 r. pozew o rozwód. Postępowanie w sprawie o rozwód nie zakończyło się i jest w toku przed Sadem Okręgowym w Szczecinie (sygn. akt X RC 1669/17). W ocenie powoda za ustanowieniem rozdzielnosci majątkowej stron przemawia: separacja faktyczna, prowadzenie odrębnych gospodarstw domowych, niemożność sprawowania przez małżonków wspólnego zarządu sprawami majątkowymi.

Pozwana K. B. w odpowiedzi na pozew (k.38 i n.) wniosła o oddalenie powództwa i obciążenie powoda kosztami postępowania w sprawie.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, że toczy się między stronami postępowanie rozwodowe, jednak wyłącznie winnym rozkładu pożycia małżeńskiego jest powód, a pozwana nie zgadza się na orzeczenie rozwodu. Ustanowieniu żądanej rozdzielnosci majątkowej sprzeciwiają się: interes i dobro założonej przez strony rodziny, interes pozwanej i zasady współżycia społecznego. Zdaniem pozwanej brak jest ważnych powodów do żądania ustanowienia rozdzielnosci majątkowej. Pozwana wskazała, że strony mają dwoje dzieci: studiującego syna i małąletnią córkę. Do końca listopada 2017 r. strony zamieszkiwały wspólnie w służbowym mieszkaniu przyznany powodowi przy ul. (...) IV 34/13 w Ś. i prowadziły wspólne gospodarstwo domowe. Powód bez istotnej przyczyny wyprowadził się do jednopokojowego mieszkania, stanowiącego współwłasność małżonków, dotychczas wynajmowanego. Pozwana podała, że powód nadal opłaca rachunki związane z mieszkaniem i dysponuje oszczędnościami stron zgromadzonymi na rachunku bankowym. Pozwana podniosła, że nadal prowadzi dom, wychowuje córkę, pracuje zawodowo i nie uchyla się od pomnażania i utrzymywania substancji majątku wspólnego, nie utrudnia też powodowi zarządzania majątkiem wspólnym i korzystania z niego; nie zaciąga zobowiązań, które zagrażałyby interesom rodziny lub powoda,

przy czym dochody pozwanej są nieporównywalnie niższe niż powoda. Pozwana stwierdziła, że jedyną przyczyną, dla której powód domaga się ustanowienia rozdzielności majątkowej jest zamiar odejścia na emeryturę, zamieszkania z kochanką i uzyskania wyłącznie dla siebie, z pokrzywdzeniem rodziny, odprawy należącej się mu z wojska, której wysokość wynosi około 300 000 zł, co w konsekwencji spowoduje konieczność opuszczenia wojskowego mieszkania służbowego przez pozwaną i dzieci.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. B. i W. B. zawarli związek małżeński 23 sierpnia 1996 r. przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w G.; z tego małżeństwa urodziło się dwoje dzieci: syn D. B. (1) – 8 grudnia 1996 r. i córka – 1 czerwca 2006 r.

Bezsporne, a nadto: odpis skrócony aktu małżeństwa (k. 12), zaświadczenie z systemu PESEL SAD (k. 13-14), odpis zupełny aktu małżeństwa (k. 20)

Na podstawie decyzji Dyrektora Oddziału (...) w S. z 25 kwietnia 2012 r. powód jako żołnierz zawodowy otrzymał przydział kwatery w Ś. w postaci 3-pokojowego mieszkania, o powierzchni użytkowej 75 m², położonym przy ul. (...) IV na czas pełnienia służby wojskowej.

Bezsporne, a nadto: odpis decyzji Dyrektora Oddziału (...) (k. 141-142)

Strony zawsze miały osobne konta bankowe i wspólne konto oszczędnościowe, którym zarządzał powód. Pozwana nie miała dostępu do tego konta. Taki stan rzeczy od początku obowiązywał w małżeństwie stron. W czasie wspólnego zamieszkiwania strony miały podział obowiązków w finansowaniu i w utrzymaniu domu. Powód dokonywał wszelkich opłat; pozostała część dochodów powoda przeznaczana była na utrzymanie rodziny, nadwyżki finansowe powód odkładał na wspólne konto oszczędnościowe. Powód jest żołnierzem zawodowym od 27 lat, z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w kwocie 4400 zł netto. Pozwana zawsze pracowała zawodowo w trakcie trwania związku małżeńskiego, jej zarobki były znacząco niższe od powoda. O dnia 1 października 2002r. jest zatrudniona w (...) Spółce z o.o. na stanowisku asystenta kierownika sklepu na czas nieokreślony w wymiarze czasu pracy 7/8 etatu ze średnim wynagrodzeniem w kwocie około 2366 zł netto miesięcznie. Do wspólnego majątku stron wchodzi mieszkanie - kawalerka o pow. 30,7 m², którą strony kupiły przed około trzema laty za 165 000 zł; garaż na ul. (...) w Ś. o wartości ok. 25 000 zł – 30 000 zł; dwa samochody – C. (...), rocznik 2002 i C. (...), rocznik 2006 o wartościach około 5000 zł każdy. Na dzień 18 stycznia 2019 r. strony posiadały oszczędności w wysokości 49 200 zł. Strony w ostatnich latach swego wspólnego pożycia nie zaciągały zobowiązań finansowych.

Dowody:

- przychody powoda (k. 47)
- potwierdzenia przelewów (k. 48-103)
- zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (k.166)
- zeznania świadka D. B. (1) (k.128-130)
- przesłuchanie powoda W. B. (k.130-132)

Pozwana jest właścicielką gospodarstwa rolnego o powierzchni 10,3530 ha, objętego zakazem dzielenia i obciążonego służebnością mieszkania polegającą na dożywotnim i bezpłatnym korzystaniu przez jej rodziców E. J. i I. J. z dwóch pokoi z używalnością kuchni i łazienki w budynku mieszkalnym na działce nr (...).

Dowód:

- odpis z księgi wieczystej (k. 146-160)

Powód związał się z inną kobietą, którą poznał podczas kursu językowego w Ł.. W lipcu 2017 r. powód złożył pozew o rozwód. Strony nie mieszkają razem od końca listopada 2017 roku. Powód wyprowadził się do wcześniej wynajmowanej, kawalerki przy ul. (...) w Ś., która stanowi majątek wspólny stron i wcześniej była wynajmowana, a czynsz stanowił dodatkowy dochód rodziny.

Dowody:

- zeznania świadka D. B. (1) (k.128-130)
- przesłuchanie pozwanej K. B. (k.135-137)

Powód po tym jak opuścił w listopadzie 2017 r. rodzinę i wyprowadził się z mieszkania służbowego do wspólnej kawalerki stron, wcześniej wypowiedając umowę najmu - ponosi wszystkie koszty utrzymania mieszkań i samochodów; a nadto przekazuje pieniądze na rzecz syna D., który studiuje. Te wydatki stanowią łącznie około 2 600 zł miesięcznie, a w miesiącu bez opłaty za prąd – 2400 zł. Podczas sprawy rozwodowej Sąd udzielił zabezpieczenia kosztów utrzymania córki stron, nakładając na powoda obowiązek zapłaty kwoty pieniężnej po 700 zł miesięcznie. Pozwana ponosi w służbowym mieszkaniu powoda koszty związane z bieżącymi naprawami. Zobowiązania finansowe związane z utrzymaniem domu były regulowane do wyprowadzki powoda w sposób prawidłowy. Czynsz wynosi 540 zł, woda – 80 zł miesięcznie, co drugi miesiąc prąd w kwocie 200 zł. Powód płaci jeszcze za telewizję 35 zł. Po wyprowadzeniu się powoda powstała zaległość za wodę, którą w późniejszym czasie powód uregulował. W związku kosztami kwatery powoda wystąpiła niedopłata po zmianie wysokości stawek czynszowych, o czym powód nie wiedział i płacił dotychczasowe stawki. Zaległość wynosiła 480 zł; powód ją uregulował.

Dowody:

- zeznania świadka D. B. (1) (k.128-130)
- przesłuchanie powoda W. B. (k.130-132)
- przesłuchanie pozwanej K. B. (k.135-137)

Pozwana wymieniła zamki w mieszkaniu służbowym powoda, o czym powód dowiedział się od córki, która oświadczyła że pozwana sobie nie życzy aby przychodził do mieszkania. Również relacje powoda z synem zostały zerwane. D. B. (1) wprost wskazuje na powoda jako osobę winną rozpadu rodziny i nie chce z nim utrzymywać kontaktów; nie przekonują go twierdzenia ojca, że pozwana jest współwinna rozkładowi małżeństwa z uwagi na nieprawidłowe relacje jakie od lat utrzymywały się między nimi i chęć powoda odzyskania wolności. Synowi powoda jako dziecku żołnierza przysługuje prawo do zamieszkiwania w internacie wojskowym za 50% ceny. Umowa podpisana jest z D. B. (2). Powód załatwił konieczne dokumenty i corocznie składa wymagane dokumenty dla podtrzymania prawa syna do internatu za preferencyjną cenę. Obecnie strony jedynie sporadycznie utrzymują ze sobą kontakty. Konflikt między stronami i brak dostatecznej komunikacji sprawił, że powód miał trudność w pozyskaniu odpowiednich dokumentów do refundacji za wypoczynek córki w kwocie 700 zł.

Dowody:

- zeznania świadka D. B. (1) (k.128-130)
- przesłuchanie powoda W. B. (k.130-132)

Powód aktualnie posiada już uprawnienia emerytalne; w zależności od sytuacji w wojsku chce służyć nie dłużej niż 30 lat i przejść na emeryturę. Powodowi przysługuje prawo do odprawy wojskowej w kwocie około 300 000 zł; nabył je w toku służby. Tego typu odprawa przysługuje żołnierzom zawodowym, którzy uzyskali prawo do emerytury wojskowej, zamieszkiwali dotychczas w kwaterze lub do dnia wolnienia z zawodowej służby wojskowej nie otrzymali decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego, a ich potrzeby mieszkaniowe nie zostały zaspokojone w inny sposób z

publicznych zasobów nieruchomości albo poprzez finansowanie ze środków publicznych. W przypadku rozwodu żołnierza zawodowego dyrektor właściwego miejscowo oddziału WAM dokonuje rozkwaterowania dotychczasowych małżonków. O ile małżonek rozwiedziony żołnierza zawodowego nie posiada prawa do innej nieruchomości mieszkalnej – wskazany organ proponuje mu umowę najmu lokalu mieszkalnego w tej samej lub innej miejscowości.

Dowody:

- zeznania świadka D. B. (1) (k.128-130)
- przesłuchanie powoda W. B. (k.130-132)
- pismo z Agencji Mienia Wojskowego (k. 153-164)

Sąd zważył co następuje

W ocenie Sądu powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Powództwo oparte było o treść art. 52 § 1 k.r. i o. zgodnie z którym z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej.

Natomiast w myśl art. 31 § 1 k.r. i o. z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Oboje małżonkowie są obowiązani współdziałać w zarządzie majątkiem wspólnym, w szczególności udzielać sobie wzajemnie informacji o stanie majątku wspólnego, o wykonywaniu zarządu majątkiem wspólnym i o zobowiązaniach obciążających majątek wspólny. Każdy z małżonków może samodzielnie zarządzać majątkiem wspólnym, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej. Wykonywanie zarządu obejmuje czynności, które dotyczą przedmiotów majątkowych należących do majątku wspólnego, w tym czynności zmierzające do zachowania tego majątku (por. art. 36 § 1 i 2 k.r.i.o.).

Wspólność ustawową majątkową małżeńską charakteryzują przede wszystkim trzy cechy. Po pierwsze, ma ona charakter wspólności łącznej, co oznacza, że podmiotami praw objętych tą wspólnością są oboje małżonkowie (nie zaś każde z nich osobno), a wspólność ma postać bezudziałową. Po drugie, w czasie trwania tej wspólności żaden z małżonków nie może żądać podziału majątku wspólnego. Po trzecie, dopóki trwa ustrój wspólności, żaden z małżonków nie może rozporządzać ani zobowiązywać się do rozporządzenia udziałem, który w razie ustania wspólności przypadnie mu w majątku wspólnym lub w poszczególnych przedmiotach należących do tego majątku (por. art. 35 k.r. i o.). Z tych przyczyn, w orzecznictwie i doktrynie zgodnie przyjmuje się, że ustrój małżeńskiej wspólności majątkowej jest cechą ustrojową małżeństwa. Ma na celu wzmocnienie rodziny oraz zapewnienie jej ustabilizowanej bazy materialnej i najpełniej realizuje zasadę równych praw obojga małżonków w dziedzinie stosunków majątkowych, stanowiących materialną podstawę funkcjonowania rodziny (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2003 r., sygn. IV CKN 1710/00, Lex nr 78281, wyrok SN z dnia 7 grudnia 2000 roku, sygn. II CKN 401/00, Lex nr 548761, J. Piątkowski [w:] „System prawa rodzinnego”, cz.1, wyd. PAN, 1985, s.330).

Wskazać należy, że ustawowa małżeńska wspólność majątkowa nie ma jednak charakteru absolutnego w tym sensie, że może zostać zmieniona bądź przez umowę stron (por. art. 47 – 51 k.r.i.o), bądź też przez zaistnienie innych zdarzeń, wywołanych orzeczeniem sądu (por. art. 52-54 k.r.i.o).

W rozpoznawanej sprawie powód wniósł o zmianę obowiązującego dotychczas w małżeństwie stron ustroju wspólności ustawowej i ustanowienie przez Sąd rozdzielności majątkowej. Ustawodawca ograniczył uprawnienie małżonka występującego z tego typu żądaniem do tzw. „ważnych powodów”, jednocześnie nie definiując tego pojęcia. Jego znaczenie kształtuje zatem doktryna i judykatura. Przykłady ważnych powodów to sytuacje powstałe na skutek zachowania się jednego z małżonków, polegającego na trwonieniu majątku wspólnego na skutek hulawczego trybu życia, alkoholizmu, rażącej niegospodarności, uchylaniu się od utrzymywania i pomnażania substancji majątku wspólnego i niedopuszczanie współmałżonka do tego majątku (M.Sychowicz [w:] „Kodeks rodzinny i opiekuńczy.

Komentarz pod red K. Piaseckiego, wyd. LexisNexis, 2011 r., s. 340-341), uporczywe dokonywanie szczególnie ryzykownych operacji finansowych zagrażających materialnym podstawom bytu rodziny (wyrok SN z dnia 8 maja 2003 r., sygn. II CKN 78/01, Lex nr 80245).

Powód, uzasadniając swoje stanowisko w sprawie, wskazywał, że strony żyją w faktycznej separacji. W ocenie powoda okoliczność, że strony żyją w rozłączeniu od listopada 2017 r. powoduje jednocześnie, że ustanowienie rozdzielnosci majątkowej winno nastąpić z dniem wniesienia pozwu.

Stwierdzić należy, że separacja faktyczna małżonków istotnie może stanowić ważny powód do ustanowienia przez Sąd rozdzielnosci majątkowej, o ile uniemożliwia ona współdziałanie małżonkom w zarządzie majątkiem wspólnym (por. wyrok SN z dnia 4 czerwca 2004 r., sygn. III CK 126/03, Mon. Prawniczy z 2004 r., z. 13, poz. 582, wyrok SN z dnia 14 stycznia 2005 r., sygn. III CKN 112/04, Lex nr 602707). Podkreślenia wymaga jednak, że sam fakt życia przez strony w rozłączeniu nie powoduje – zdaniem Sądu – automatycznie, że zachodzi podstawa do ustanowienia rozdzielnosci w drodze orzeczenia sądowego. O rozstrzygnięciu w tym przedmiocie decydować bowiem muszą okoliczności konkretnej sprawy, z uwzględnieniem interesów każdego z małżonków, a także interesu rodziny.

Ustalenia dokonane w niniejszej sprawie wskazują na to, że strony żyją w faktycznej separacji (co obie przyznały w toku niniejszego postępowania), nie utrzymują ze sobą kontaktów i małżonkowie prowadzą odrębne gospodarstwa domowe. Pozwana wskazała, co potwierdziły zeznania syna stron, świadka D. B. (1), że powód opuścił rodzinę nagle, po tym jak związał się z inną kobietą, poznaną w trakcie kursu językowego w Ł.. Pozwana w toku postępowania podniosła, że obecnie wraz z małoletnią córką stron mieszka w służbowej kwaterze swego męża – żołnierza zawodowego. Okres służby powoda w wojsku uprawnia go do otrzymania około 300 000 zł odprawy związanej z brakiem decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego i nie zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych w inny sposób z publicznych zasobów nieruchomości albo poprzez finansowanie ze środków publicznych. Jednocześnie w toku postępowania dowodowego okazały się prawdziwe twierdzenia pozwanej, że w przypadku orzeczenia rozwodu lub przejścia powoda na emeryturę będzie musiała opuścić z dzieckiem kwaterę męża.

Podkreślenia wymaga, że orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu prowadzić będzie do pozbawienia pozwanej prawa do ww. odprawy.

Powódka jest właścicielką gospodarstwa rolnego w odległej od Ś. części Polski. W tym gospodarstwie mieszkają rodzice powódki i faktycznie nadal to gospodarstwo prowadzą; do darowizny doszło z uwagi na potrzebę spełnienia warunku otrzymania przez rodziców pozwanej emerytur rolniczych; w istocie świadczeń o niskiej wysokości. Ponadto pozwana jest współwłaścicielką z powodem kawalerki w Ś.. W związku z powyższym pozwanej nie przysługuje nawet prawo do lokalu po rozkwaterowaniu, w przypadku orzeczenie rozwodu. W konsekwencji pozwana po prawomocnym wyroku rozwodowym, zmuszona będzie opuścić dotychczasowe mieszkanie. Pozwana nie miałaby prawa do innego lokalu w Ś. prócz ww. kawalerki, którą aktualnie zajmuje powód. Pozwana zostałaby zatem bez mieszkania w dotychczasowym miejscu zamieszkania z małoletnią córką i synem, który jest osobą pełnoletnią ale jako student wymaga jeszcze pomocy finansowej rodziców; akademik nie jest w tym zakresie wystarczający. Gdyby nawet pozwana zamieszkała w kawalerce stron, to i tak musiałaby spłacić powoda. Strony przed trzema laty zapłaciły za ten lokal 165 000 zł. Obecnie biorąc pod uwagę wzrost cen nieruchomości może być wart nawet o 20% więcej. Strony posiadają oszczędności, które podlegają podziałowi, jednak kwota po podziale przypadająca na powódkę to mniej niż 25 000 zł. Dwa samochody po 5 000 zł każdy również niewiele zmieniają w sytuacji pozwanej, która nie będzie miała środków na spłatę powoda i w konsekwencji zmuszona będzie opuścić dotychczasowe miejsce zamieszkania.

Sąd zwraca przy tym uwagę na okoliczność, którą powód pomijał, a mianowicie, że prawo do odprawy, powód nabył w toku służby wojskowej w czasie trwania małżeństwa. Strony nie uzyskały prawa do lokalu mieszkalnego, które byłoby objęte postępowaniem o podział majątku wspólnego byłych małżonków. W miejsce tego z każdym rokiem służby wojskowej powód nabywał ww. prawo stanowiące niejako ekwiwalent nieruchomości. Prawo to stanowi niewątpliwie dorobek powstały w czasie trwania małżeństwa. W przypadku ustanowienia rozdzielnosci majątkowej

przed zakończeniem służby wojskowej, co powód może uczynić w każdej chwili bo uzyskał już takie uprawnienie, kwota odprawy zasiliłaby jego majątek odrębny, a pozwana nie miałaby do niej jakichkolwiek praw.

W ocenie Sądu tego typu sytuacja prowadzi do rażącego pokrzywdzenia pozwanej oraz jest wyraźnie sprzeczna z dobrem rodziny. Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z dnia 19 września 2000 r. (IV CKN 100/00) zgodnie z którym przy żądaniu zniesienia wspólności ustawowej małżeńskiej z punktu widzenia zasad współżycia społecznego powinny być brane pod uwagę między innymi takie okoliczności, jak wzgląd na dobro rodziny lub pozwanego małżonka, jak też wina małżonka, który wystąpił z żądaniem. Z wyżej wskazanych przyczyn, orzeczenie o zniesieniu wspólności ustawowej małżeńskiej, w ocenie Sądu w sposób oczywisty byłoby sprzeczne z dobrem rodziny. Nie przesądzając o winie w rozkładzie pożycia małżeńskiego o czym orzekać będzie Sąd Okręgowy w(...) w sprawie rozwodowej, na potrzeby niniejszego procesu, stwierdzić należy, że zarówno zeznania świadka D. B. (1) jak i pozwanej jednoznacznie wskazują, że to powód opuścił rodzinę i związał się z inną kobietą zaś w wyniku orzeczenia zgodnego z żądaniem pozwu, to powód odniósłby korzyść majątkową, zatrzymując dla siebie znaczną kwotę pieniędzy, do której prawo nabyła również pozwana w toku trwania małżeństwa.

W ocenie Sądu tego typu sytuacja jest sprzeczna z zasadami uczciwości i lojalności małżeńskiej. W przedmiotowej sprawie żądanie zniesienia wspólności ustawowej małżeńskiej jest również sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i dlatego tak wykonywane prawo nie może korzystać z ochrony.

Sąd zwraca uwagę, że ewentualne zniesienie wspólności może pogłębić i utrwalić kryzys w małżeństwie (vide wyr. SN z 14 grudnia 2000 r., I CKN 320), które pozwana jak twierdzi chce uratować.

Powyższe ustalenia i rozważania Sąd oparł na dowodach z dokumentów szczególnie wskazanych przy stanie faktycznym i dowodach osobowych: zeznaniach świadka D. B. (1) i przesłuchaniu powoda W. B. oraz pozwanej K. B.. Dowody z dokumentów Sąd ocenił jako wiarygodne z uwagi na jednoznaczność ich treści i fakt, że nie została ona skutecznie zaprzeczona przez strony. Treść dowodów osobowych Sąd ocenia za wiarygodną z tym wyłączeniem, że jako niewiarygodne ocenić należy, te twierdzenia powoda, w których twierdzi, że nie pozostaje w innym związku i obarcza pozwaną odpowiedzialnością za rozkład pożycia małżeńskiego. Jako niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy Sąd ocenia również twierdzenia powoda w zakresie przeszkód w zarządzie majątkiem wspólnym, gdyż nic nie wskazuje na to, aby był on zagrożony. Pozwana nie prowadzi hulaszczego trybu życia, nie trwoni majątku i nie zaciąga zobowiązań finansowych.

Z uwagi na powyższe okoliczności Sąd oddalił powództwo.